

Syntiinlankeemus

1. Moos. 3:1-24

1. Mutta käärme oli kavalin kaikista villieläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: **"Onko Jumala todella sanonut: 'Älkää syökö mistään puutarhan puusta?'"**
2. Nainen vastasi käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä.
3. Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkös koskeko siihen, ettette kuolisi.'"
4. Käärme vastasi naiselle: **"Ette te suinkaan kuole,**
5. vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne aukeavat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan."
6. Nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että sitä oli nautinto katsella ja se oli houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi.
7. Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.
8. He kuuluivat Herran Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa illan viiletessä. Silloin mies ja hänen vaimonsa menivät Herraa Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan.
9. Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: **"Missä sinä olet?"**
10. Mies vastasi: "Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin."
11. Herra sanoi: "Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?"
12. Mies vastasi: **"Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin."**
13. Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä oletkaan tehnyt!" Nainen vastasi: **"Käärme petti minut, ja minä söin."**
14. Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi.
15. Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän."
16. Naiselle Jumala sanoi: "Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua."
17. Miehelle Jumala sanoi: "Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, on maa kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä.
18. Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruohoja.
19. Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava."
20. Mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten äiti.
21. Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin.
22. Herra Jumala sanoi: "Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Ettei hän nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!"
23. Niin Herra Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu.
24. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä.

Pahuus ja hyvyys

Maailma on täynnä monenlaista kärsimystä ja kuolemaa, sotia ja väkivaltaa, itsekkyyttä ja ylpeilyä, valheita ja vääryyttä, aviorikoksia ja petoksia, syrjintää ja sortoa, orjuutta ja ihmiskauppaa, vihaa ja katkeruutta, kateutta ja kiipeilyä, himoja ja tyydyttämättömyyttä, aviorikoksia ja eroja, haureutta ja pornoa, syyttelyä ja paha puhetta, varkauksia ja ryöstöjä, masennusta ja epätoivoa, murhia ja itsemurhia, kiusaamista ja kostamista, ilkeyttä ja ivailua, sairautta ja onnettomuuksia, jne.

Vaikka maailmassa on paljon luonnon onnettomuuksia, maanjäristyksiä, hirmumyrskyjä ja muita, kaikesta ihmisen kokemasta kärsimyksestä kolme neljäsosaa on ihmisen itsensä aiheuttamaa. Sitä katsellessa on helppo yhtyä Johanneksen arvioon: ”... *koko maailma on Pahan vallassa.*” (1. Joh. 5:19) Kohtaamamme pahuus on usein niin kaiken järjen vastaista, että eräässä mielessä maailman helpoin asia olisi uskoa Saatanan, persoonallisen Pahan olemassaoloon. Kuitenkin ”sivistynyt” ihminen hylkää ajatuksenkin Saatanasta taikauksena.

Toisaalta maailmasta löytyy myös kauneutta ja rakkautta, sankaruutta ja jaloutta, järjestyksen pitoa ja sosiaaliturvaa, velvollisuuden tuntoa ja uhrautuvaisuutta, ystävyttä ja kodikkuutta, totuuden etsintää ja keskinäistä ymmärtämistä, luovuutta ja auttavia keksintöjä, yhteisöllistä vastuun kantoa ja apua tarvitsevien tukea, surevien lohduttamista ja ponnistelujen kannustusta, köyhien avustamista ja oikeuden jakamista, hyvinvointia ja onnellisuutta, jne.

Vastakkaiset näkemykset

Kaiken tämän keskellä ihmiset kysyvät, mistä pahuus juontaa ja mistä hyvyys kumpuaa.

On niitä, jotka uskovat, että ihminen on pohjimmiltaan hyvä ja sen heille todistaa kaikki se myönteinen, jota saamme kokea. Heidän on kuitenkin vaikea selittää kaikkea ympärillä riehuvaa pahuutta, joka näyttää vahvemmalta kuin hyvyys. Moni näin ajatteleva väittää, että pahuus ei nouse ihmisen sisältä vaan on yhteiskunnan rakenteissa, huonoissa olosuhteissa, köyhyydessä ja kasvuympäristössä, jotka turmelevat synnynnäisesti hyvän ihmisen. Siksi he tarjoavat pahuuden torjuntaan väärityneiden rakenteiden purkamista, psykologista hoitoa ja koulutusta, jolla ihmisen hyvät potentiaalit saadaan kukoistamaan. Heille kristinuskon puhe perisynnistä ja maailmaa hallitsevasta Saatanasta on vastenmielistä. He saattavat nähdä myös uskonnot syntikorostuksineen pahimpana esteenä hyvän toteutumiseksi.

Kristityt näkevät varsinaisen ongelman ihmisen synnynnäisessä pahuudessa eli syntisyydessä. He havaitsevat jo aivan muutaman kuukauden ikäisessä vauvassa vaikuttavan itsekkyyden ja kateuden sekä riidanhalun, joita kukaan ei ole hänelle opettanut. Pahuus nousee selvästi ihmisluonnosta niin kuin Jeesus opettaa: *Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset.* (Matt. 15:19).

Toisaalta kristitty näkee myös sen, että läpeensä paha ihminen kuitenkin kykenee myös hyvän tekemiseen. Jeesus ilmaisee asian näin: *Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat.* (Matt. 7:11) Kristitty näkee mahdollisuuden hyvyyden toteuttamiseen nousevan siitä, että syntiinlankeemuksen

jälkeenkin Jumala osoittaa hyvyyttään ihmiskunnalle. Mutta syntisenä mitkään ihmisen hyvät työt eivät ole puhtaita Jumalan silmissä. Kaikkiin niihin sisältyy itsekkäitä ja synnillisiä motiiveja. Kristillinen kasvatustyö pyrkii toki ihmisten hyvien ominaisuuksien kehittämiseen, mutta näkee myös sen, että kasvatuksen tärkeä tavoite on myös sydämessä asuvan pahuuden hillitseminen.

Pahan alkuperä

Syntiinlankeemuskertomusta monet pitävät myyttisenä kertomuksena, joka kuvaa yleisinhimillisiä periaatteita kiusauksista ja synnin vaikutuksesta. Jeesus ja Paavali kuitenkin viittaa ihmisen luomiseen ja lankeemukseen historiallisina tapahtumina. Jeesus sanoi: *"Mutta jo luomakunnan alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi."* (Mark. 10:6) Paavali kirjoitti: *Luotiinhan Aadam ensin ja sitten Eeva, eikä Aadamia petetty, vaan nainen joutui petetyksi ja lankesi rikkomukseen.* (1. Tim. 2:13-14)

Syntiinlankeemuskertomuksessa Saatana ilmestyy paratiisiin näyttämölle yllättäen ilman mitään selitystä ja vielä käärmeen hahmossa. Muualta Raamatusta löydämme kyllä opetusta pahan alkuperästä, vaikka kysymys ylittääkin meidän käsityskykymme. Uteliaisuudessamme haluaisimme mielellämme tietää enemmän kuin, mitä Raamattu ilmoittaa. Mutta Raamattu on kirjoitettu langenneelle ihmiskunnalle. Se on kokonaan totuus, mutta se ei ole tyhjentävä totuus. Se ei vastaa kaikkiin mahdollisiin uteliaisiin kysymyksiimme, koska emme rajoitetulla ymmärryksellämme kykene käsittämään Jumalan maailmaa. Kaikki Raamatusta ilmoitettu on totta ja se riittää meidän pelastukseemme.

Saatana

Saatana oli alun perin Jumalan luoma enkeliruhtinas Lucifer eli "valon kantaja" Mikaelin ja Gabrielin tapaan. Sen lankesi taivaassa ja nousi kapinaan Jumalaa vastaan yhdessä osan enkeleistä liittyessä siihen. Se tapahtui ennen maailman luomista ja maailmassa, joka ylittää ymmärryksemme:

Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit tekivät vastarintaa mutta eivät kestäneet, eikä niillä ollut enää sijaa taivaassa. Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttäjä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen kanssa. (Ilm. 12:7-9)

Puhuessaan Baabelin kuninkaan kukistumisesta Jesaja viittaa samaan kosmiseen tapahtumaan näin: *Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika? Kuinka oletkaan maahan syösty, sinä kansojen valtias! Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, minä korotan istuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle ja istun kokoontumisvuorelle, perimmäiseen pohjolaan. Minä nousen pilvien yläpuolelle, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.' Mutta tuonelaan sinut on syösty, perimmäiseen kuiluun.* (Jes. 14:12-15)

Saatanan lankeemuksen ydin oli sama, millä se pyrki sitten myös saamaan ihmisen lankeamaan. Se halusi nousta Jumalan yläpuolelle, korottaa itsensä jumalaksi. Ihmistäkin se houkutteli juuri sillä, että ihminen pääsisi itse päättämään, mikä on oikein ja väärin ja voisi näin asettaa itsensä totuuden ja moraalin mitaksi.

Ihminen lankesi Saatanan houkutuksen ja kiusauksen seurauksena, ja siksi Jumala valmisti ihmiselle myös pelastuksen synnin tuomiosta ja vallasta Jeesuksessa. Saa-

tana ja osa enkeleistä sen kanssa luopuivat Jumalasta ilman ulkopuolista kiusausta ja siksi niille ei ole valmistettu mitään pelastusta, vain iankaikkinen kadotus. Jeesus lausuu viimeisellä tuomiolla pelastuksen hyljänneille ihmisille: *'Menkää pois minun luotani, te kiroitut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen.'* (Matt. 25:41) Saatana ja demonit, riivaajat, jotka ovat noita Saatanan kapinaan yhtyneitä enkeleitä, tietävät, mikä niiden lopullinen kohtalo on, mutta siihen asti ne pyrkivät pitämään ihmisiä panttivankeinaan, niin ettei Jumalan tuomio vielä kohtaisi heitä.

Jeesus kuvaa Saatanan ominaisuuksia, jotka ilmenevät myös niissä, jotka ovat sen vallassa: *Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.* (Joh. 8:44)

Saatana on kaikessa Jumalan vastustaja, sen keskeisin menettelytapa on valhe, himojen herättäminen ja väkivalta. Juuri nämä kolme ominaisuutta ovat keskeisiä tämän maailman pahuudessa.

Kosminen taistelu

On esitetty sellainen näkemys, että Saatana olisi ennen lankeemustaan ollut enkeli-ruhtinas, jolle annettiin maapallo hallittavakseen luomisen jälkeen. Mutta kun Saatana lankesi, ihminen asetettiin maailmaan ottamaan se takaisin Jumalan hallintavaltaan. Ihmisen lankeemuksen jälkeen maailma joutui kuitenkin langenneen saatanan haltuun. Pelastettujen seurakunnan tehtävä on nyt palauttaa ihmiset takaisin Jumalan hallintavallan alle, niin kuin Paavalille sanottiin: *Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'* (Ap.t. 26:17-18)

Jumalan valtakunta etenee tänään taistellen Saatanan valtaa vastaan. Siksi meidän tulee tuntea vastustajamme Sielunvihollinen. Syntiin langenneena olemme täysin voimattomia Saatanan voimaa vastaan, mutta Jeesus on Saatanaa väkevämpi ja voi vapauttaa meidät. Hän ei vain voi vaan myös tahtoo tehdä sen. Herran vapauttamana ja Hänen voimassaan voimme voittaa pimeyden vallat, voimme viedä pelastuksen evankeliumin muille ja vapauttaa heidätkin Jumalan lapsiksi.

Puhuva käärme

Mutta käärme oli kavalin kaikista villieläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: "Onko Jumala todella sanonut: 'Älkää syökö mistään puutarhan puusta?'" (1)

Raamattu kertoo pariin otteeseen eläimistä, jotka puhuvat. Ensimmäinen oli paratiisin käärme ja toinen oli Bileamille puhuva aasi. Kummassakin tapauksessa on kysymys siitä, että joko Saatana tai Jumalan enkeli puhuu käärmeen tai aasin hahmossa. Olemme tottuneet ajatukseen, että eläimillä ei ole mitään vastuuta siitä, mitä ne tekevät. Kuitenkin jakeessa 14 Jumala tuomitsee käärmeenkin: *Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi.*

Seuraava jae osoittaa kuitenkin, että varsinainen tuomio kohdistuikin käärmettä hyväksi käyttävään Saatanaan, joka oli ottanut sen käyttöönsä. Käärmeen saama tuomio osoittaa kuitenkin sen, että Jumala ei tuomitse vain Saatanaa vaan myös kaiken sen, mikä tavalla tai toisella suostuu Saatanan käytettäväksi. Syntiinlankeemuksen seurauksena koko luomakunta kirottiin ja on nykyisessä tilassaan. Sen tila vastaa syntiin langenneen ihmisen tilaa. Kirottu tila on muistutus menetetyistä paratiisista ja samalla myös kutsu takaisin Jumalan elämän antajan luo.

Luomakunnan turmelus

Ennen syntiinlankeemusta eläinkunnan tila oli erilainen kuin nyt. Vastaavasti, kun Jeesus tulee toisen kerran ja perustaa tuhatvuotisen valtakunnan tänne maan päälle luomakunta palautetaan alkuperäiseen kukoistukseensa, niin kuin on kirjoitettu:

Koko luomakunta ikävöi ja odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. Luomakunta on näet alistettu katoavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan, että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytytystuskissa aina tähän hetkeen asti. (Room. 8:19-22)

Tuhatvuotisessa valtakunnassa kasvi- ja eläinkunta palaa paratiisiin oloihin ja Jesaja kuvaa sitä näin:

Silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri makaa vohlan vieressä. Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä kulkevat yhdessä, ja pieni poika paimentaa niitä. Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, niiden vasikat ja pennut makaavat vierekkäin. Leijona syö rehua kuin härkä. Imeväinen leikkii kobran kolon luona, ja vieroitettu lapsi kurottaa kätensä kyyn onkaloon. Missään minun pyhällä vuorellani ei tehdä pahaakaan eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren. (Jes. 11:6-9)

Sanaa käärme ei siksi tarvitse tulkita vain kuvaannolliseksi nimitykseksi Saatanaa, vaikka Raamattu nimittää Saatanaa myös Lohikäärmeeksi. Kysymys oli aivan oikeasta käärmeestä, joka sitten kirottiin ja muutti muotoaan. Käärmeen kavaluus oli kuitenkin nimenomaan Saatanan kavaluutta, jolla se osasi hyödyntää sitä tosiasiaa, että paratiisissa kaikki eläimet olivat täysin kesyjä ja Adam ja Eeva elivät niiden kanssa täydessä sovussa, ennen lankeemusta.

Kiusaus

Raamattu osoittaa selvästi, että kiusaus ei ole sama asia kuin synti. Jeesuksesta sanotaan, että Hän oli kaikessa kiusattu, mutta ilman syntiä. Nykyisessä lankeemuksen jälkeisessä maailmassa kiusauksia tulee sekä meidän sisältämme synnin turmelemista himoistamme että meidän ulkopuoleltamme muiden ihmisten, median, kulttuurin taholta. Kaikkein vaarallisimpia kiusauksia ovat kuitenkin Saatanan houkutukset. Saatana ampuu mieleemme kiusauksia kuin tulinuolia. Jeesus voitti kaikki Saatanan rajuimmatkin kiusaukset turvautumalla Jumalan sanaan Raamatussa. Herran pelastaman uskovankaan ei tarvitsisi langeta jokaiseen kiusaukseen, koska meille on annettu lupaus:

Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. (1. Kor. 10:13)

Jos me siis kuitenkin lankeamme, syy on kokonaan meissä itsessämme ja silloin on viisasta heti tunnustaa synti Herralle ja pyytää anteeksiantamusta ja uutta voittovoimaa Jeesuksen Golgatan sovintoveren kautta.

Aadamin ja Eevan kohtaama kiusaus ei tullut heille sydämen sisältä vaan ulkoa päin Saatanalta.

Kiusauksen mekanismi

Kiusauksen mekanismi on hyvin samanlainen nyt kuin paratiisissakin, vaikka meidän kohdallamme kiusaukset tulevatkin usein syntisen luontomme suunnalta. Kiusaukseen sisältyy aina valinta. Meillä on Jumalan sanan ilmoitus siitä, mikä on oikein ja väärin. Kiusauksessa Saatana meidän syntisen lihamme kautta herättää kysymyksen: "Onko tämä asia todellakin Jumalan meiltä kieltämä vai ei?" Jumalan saanaan kohdistuvan epäilyn kylväminen on Saatanan tyypillinen menetelmä. Usein se saa muodon: "Olisiko tämä jotenkin vaarallista tai pahaa, kun se tuntuu oikein hyvältä ja mukavalta?" Tai: "Ei kai Jumala ole kiinnostunut näin pikkuasiasta?"

Nainen vastasi käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkös koskeko siihen, ettette kuolisi.'" (2-3)

Kiusaus kohdistettiin nimenomaan naiseen ja naisen kautta mieheen. Kiusaus tulee voimakkaimmin juuri niillä elämämme alueilla, joilla koemme olevamme heikoimmillamme. Vaimo oli saanut Aadamilta Jumalan tälle aiemmin antamasta kiellosta tiedon. Mutta kun hän ei ollut itse sitä saanut suoraan Jumalalta niin kuin Adam, hän oli alttiimpi lankeamaan. Adam oli kuitenkin aivan lähellä, joten hän olisi voinut puuttua tapahtuman kulkuun ja tulla Eevan vierelle niin, että he olisivat yhdessä torjuneet kiusauksen.

Toisaalta miehet ovat merkillisen heikkoja, naisten asettamille kiusauksille. Kun Eeva oli langennut, Aadamissa ei ollut miestä vastustaa samaa kiusausta, joka tuli nyt vaimon kautta. Adam oli saanut Jumalan sanan ja hänen tehtävänä oli toimia pappina vaimolleen, mutta taipuessaan Eevan kautta tulevaan kiusaukseen Jumala asetti hänet päävastuulliseksi syntiinlankeemukseen. Siksi Raamattu puhuu toistuvasti Aadamin lankeemuksesta syynä koko ihmiskunnan syntiin.

Käärme vastasi naiselle: "Ette te suinkaan kuole, vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne aukeavat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan." (4-5)

Kiusauksen seuraavassa vaiheessa Saatana valehtelee suoraan ja väittää, että Jumala ei ole hyvä, kun Hän kieltää ihmiseltä jotain niin hyvää ja kaunista kuin nuo hedelmätkin. Se häivyttää mielestämme synnin tekemisen seuraukset, kuoleman tuomion ja päin vastoin osoittaa, mitä hyötyä kiusauksen noudattamisesta olisi: "Pääset oikotietä siihen hyvään, mitä teidän kannattaa tavoitella." Adam ja Eeva oppivat todellakin tietämään hyvän ja pahan eron, mutta niin, että heistä tuli synnin ja pahan

orjia. Pitämällä kiinni Herran sanasta he olisivat lankeamattakin tulleet tietämään pahan ja hyvän eron ilman, että olisivat joutuneet synnin orjiksi.

Nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että sitä oli nautinto katsella ja se oli houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. (6)

Eeva ajatteli miten hieno asia olisi, jos hän pääsisi yhdessä Aadamin kanssa Jumalan kaltaisiksi. Varmaan he ajattelivat, että Jumalaakin miellyttäisi se, että he tällä tavalla heti pääsisivät suureen ja ihmeelliseen ymmärrykseen, tietoisuuden aivan uudelle tasolle. Toisaalta heitä ehkä alkoi hiukan ihmetyttämään, miksi Jumala voisi-kaan kieltää heiltä noin hyvää asiaa. Olihan puun tarkoitus antaa heille hyvän ja pahan tuntemisen.

Voittaaksemme kiusaukset meidän on torjuttava ne heti. Meidän ei pidä lähteä neuvottelemaan Saatanan kanssa, sillä se on tavattoman taitava puolitotuuksilla hämäämään uskoviakin. Kaikkein vaarallisinta on jäädä hautomaan kiusausta, katselemaan sitä ja miettimään miten sitä hyvää ja mukavaa, mitä se tuntui tarjoavan. Nopea torjunta Jumalan sanalla ja mielen suuntaaminen Herraan itseensä ovat tärkeitä kiusausten tullen.

Useimmiten kiusaukset tulevat valepuvussa. Niihin sisältyy usein lupaus jostain hyvästä ja kauniista. Mutta niin pian kuin lankeamme, omantunnon syytös vie mennessään kaiken sen kauniin, joka houkutteli syntiin. Siksi uskovan täytyy pitää kiinni Jumalan sanasta erityisesti silloin, kun houkutukset tuntuvat mieluisilta. Kiusaukset on riisuttava niihin sisältyvistä valheista. Vain Herran sanasta kiinni pitäen vältymme harhaan joutumisen.

Mitä synti on?

Niinpä hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi. (6)

Aadamilla ja Eevalla ei tuossa tilanteessa ollut vielä syntistä lihaa eli syntistä luontoa, joka jokaisella ihmisellä on nyt syntiinlankeemuksen seurauksena. He olivat siis vapaat perisyntistä, jonka vuoksi me emme voi olla tekemättä syntiä. He olivat täysin vapaat. Heillä oli vapaa pääsy Jumalan yhteyteen milloin tahansa. Mitään ulkoista pakkoa langeta syntiin ei myöskään ollut. Lankeaminen oli heidän vapaa valintansa.

Synnin olemus oli siinä, että he siirsivät päätösvallan siitä, mikä on hyvää ja paha Jumalalta omaan itseensä. He tekivät itsestään kaiken mitan. Niin tehdessään he nousivat Jumalan yläpuolelle ja julistivat itse itsensä jumaliksi ei tietenkään kyvyiltään vaan tietonsa suhteen. Hedelmän syöminen oli se hetki, jolla he sinetöivät päätöksensä.

He olivat tottelemattomia Jumalalle, he hylkäsivät Jumalan sanan, he uskoivat Saatanan valheen ja sillä hetkellä he joutuivat pimeyden vallan alle. Synti on olemukseltaan laittomuutta, selän kääntämistä Jumalan sanalle ja siksi myös Herralle itselleen. Se on epäluottamusta Jumalaa kohtaan ja samalla uskoa omiin kykyihin. Se nostaa ylpeydessään itsensä omaksi epäjumalakseen. Synti vie itsekeskeiseen elämään sen sijasta, että Jumala saisi olla elämän keskuksessa ja elämän suuntana.

Synti on itseriittoisuutta ja oman kunnian tavoittelua. Vaikka synnin seurauksena on moraalinen turmelus, synnin varsinainen olemus on syvemmällä. Se on luopumista Jumalasta. Sen seurausta on sitten kaikinainen turmelus.

Aadam ja Eeva kuolivat välittömästi hengellisesti, sillä heidän sydämen yhteytensä Jumalaan, elämän lähteeseen katkesi. Myöhemmin he kuolivat fyysisesti ja ellei Jumala olisi puuttanut asioiden kulkuun ja valmistanut heille pelastusta, heillä olisi ollut edessä iankaikkinen kadotus, ikuinen ero Jumalan kirkkaudessa kadotuksen polttavassa tulella.

Hengellisen kuoleman tuntomerkit

Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. He kuuluivat Herran Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa illan viiletessä. Silloin mies ja hänen vaimonsa menivät Herraa Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan. Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: "Missä sinä olet?" Mies vastasi: "Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin." Herra sanoi: "Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?" Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin." Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä oletkaan tehnyt!" Nainen vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin." (7-13)

Syntiinlankeemuksen välitön seuraus oli hengellinen kuolema. Aadamin jälkeen kaikki ihmiset syntyvät hengellisesti kuolleina, vaikka saavatkin ruumiillisen elämän: *Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.* (Room. 5:12)

Aadamilta synti periytyy jokaiseen hänen jälkeläiseensä. Hengellisesti kuollut ihminen tarvitsee siksi uuden syntymän eli pelastuksen Jeesuksessa voidakseen palata Jumalan yhteyteen.

Täsmälleen samat hengellisesti kuolleen ihmisen tuntomerkit kuin Aadamin ja Eevan kohdallakin näemme kaikissa ihmisissä. Ensimmäinen on se, että he joutuivat kokemaan häpeää. Ennen lankeemusta ei ollut mitään hävettävää. Häpeähän on taju omasta saastaisuudesta sekä Jumalan että ihmisten edessä. Katoliset Raamatun selittäjät tulkitsevat alastomuuden häpeän johtuneen siitä, että ennen lankeemusta ihmistä ympäröi jumalallinen kirkkaus samaan tapaan kuin Jeesuksella kirkastusvuorella. Syntiinlankeemuksessa kirkkaus poistui ja he näkivät oman alastomuutensa osoituksena heidän riittämättömyydestään Jumalan edessä.

Toiseksi he alkoivat pelätä Jumalaa, koska heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi. Omatunto vaatii syylliselle rangaistusta ja he tiesivät, että Jumala tuomitsi heidät. Siksi he pakenivat Jumalaa, jonka läsnäolo oli ollut ennen lankeemusta heidän suuri ilonsa. Jumala ei kuitenkaan pyhydessään ja rakkaudessaan ollut muuttunut mitenkään, mutta he tajusivat oman syyllisyytensä tähden vain Jumalan pyhyden vaatimuksen. Tänäänkin pelkojen takana on ihmisen omantunnon syytösten synnyttämä tietoisuus siitä, että kuoltuaan he joutuvat Jumalan tuomittavaksi ja rangaistaviksi. Häpeä, syyllisyys ja pelko ovat hengellisen kuoleman tyypilliset tuntomerkit.

Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: "Missä sinä olet?" Jumalan kysymys ei johtunut siitä, ettei Hän olisi tiennyt, missä Adam ja Eeva lymysivät. Kysymyksellä Jumala halusi osoittaa kolmannen hengellisen kuoleman tuntomerkin: sen, etteivät Adam ja Eeva tienneet enää, mistä he olivat tulleet ja minne he olivat menossa. Hengellisesti kuolleella ihmisellä ei ole tajua elämän tarkoituksesta. Vain yhteydessä Jumalaan ihmisen elämä muodostuu mielekkääksi ja tarkoitukselliseksi.

Neljänneksi hengellisesti kuollut ihminen väistää vastuuta omasta elämästään. Adam itse asiassa alkoi syyttää Jumalaa omasta lankeemuksestaan vetoamalla siihen, että Jumala oli antanut hänelle puolisoiksi Eevan. Syy oli siis Eevan ja viime kädessä Jumalan. Eeva puolestaan halusi vierittää oman syyllisyytensä käärmeen niskoille.

Häpeä, syyllisyys, pelko, jumalakuvan vääristyminen, tarkoituksettomuuden tunne ja vastuun vierittäminen muiden niskaan ovat hengellisesti kuolleen ihmisen tuntomerkkejä yhä tänään. He tekevät ihmisistä onnettomia. Toisaalta juuri niiden kautta Jumalan kustu voi myös tulla ihmisen elämään, sillä Jumala ei ole lakannut etsimästä ja sanallaan kutsumasta ihmisiä takaisin luokseen.

Synnin tuoma kirous

Naiselle Jumala sanoi: "Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinä tunnet halua mieheesi, ja hän on hallitseva sinua." Miehelle Jumala sanoi: "Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, on maa kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä. Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä keidon ruohoja. Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava." (16-19)

Synnillä on aina seurauksensa, jotka voivat vaikuttaa ylisukupolvisesti jälkeläisiin asti. Silloinkin kun Jeesuksen sovitus työn tähden uskovalle annetaan synnit anteeksi ja hänet vapautetaan syyllisyydestä ja iankaikkisesta rangaistuksesta synnin ajalliset seuraukset voivat jäädä koko loppuelämäksi ja ne voivat vaikuttaa myös muiden elämään. Esimerkiksi katuva ja Jeesukseen turvaava murhamies saa kyllä anteeksi, mutta murhattu ei sillä palaa elämään.

Vaikka jakeessa 15, johon palaan kohta, luvattiin pelastus, syntiinlankeemuksen seuraukset jäivät koskemaan koko ihmiskuntaa. Naisille se merkitsee synnytyksen kipuja. Halu saada puoliso ei sinänsä olisi huono asia, mutta mies ei syntiinlankeemuksen jälkeen ole enää hyvä vaan itsekäs ja hallitse ja alistaa naista synnillisellä tavalla.

Tätä asiaa ei pidä sotkea oikeaan alamaisuuteen avioliitossa. Siinä on nimittäin kysymys järjestyksestä eikä alistamisesta. Jeesuskin on alamainen Isälle vaikka on yhtä Isän kanssa jumaluudessa. Kristillisen avioliiton alamaisuus ei tarkoita siksi alistamista vaan järjestystä samanarvoisten ihmisten välillä.

Synnin tähden miehet usein alistavat puolisoitaan ja siitä naissukupuoli on saanut kärsiä paljon halki ihmiskunnan historian. Sen seurauksena naiset ovat sitten myös nousseet usein kapinaan miehiään vastaan ja molemmat sukupuolet ovat joutuneet kärsimään paljon.

Jumalan ihmiselle antamaan luomismaandattiin kuului työn tekeminen, luomakunnan hallinta ja varjelu. Ennen syntiinlankeemusta mies sai suuren ilon ja tyydytyksen työstä, se ei ollut raskasta, koska Jumala oli antanut hänelle paratiisissa kaiken tarvittavan ravinnon helposti ja runsaana. Lankeemuksen jälkeen Jumala kuitenkin kirosi maan olosuhteet vastaamaan syntiin langenneen ihmisen olemusta. Työ muuttui raskaaksi ja turhauttavaksi. Ravinnon saantikin oli erittäin työlästä. Syntiinlankeemus ei siis peruuttanut ihmisen tehtävää lisääntyä ja täyttää maa ja saattaa se hallintaansa, mutta molemmat tehtävät muuttuivat raskaiksi, niin raskaiksi, että monet tänäkin päivänä pyrkivät niitä välttämään. Kuitenkin Jeesuksessa syntinsä anteeksi saanut ihminen saa vaikeuksista huolimatta kokea myös työn iloa, kun hän tajuaa suorittavansa tehtäviään viime kädessä Jumalaa varten.

Olosuhteiden muutos paratiisista ankeudeksi oli kuitenkin Jumalan armotyö. Kaikilla ihmisillä on merkillinen tajua siitä, että joskus kaikki oli hyvin. Tajua kadotetusta paratiisista on Jumalan kutsu ihmiselle. ”Tiedät paremmasta kuin, missä olet, palaa siksi luokseni, että löytäisit tien ikuisen paratiisiin.”

Kolminkertainen kuolema

Lopulta syntiin langenneen ihmisen edessä on ruumiin kuolema. Se on synnin rangaistus. Se puolestaan johtaa iankaikkiseen kuolemaan eli Jumalan pyhän tulen tuomioon iankaikkiseen eroon Jumala armon kirkkaudesta kadotuksessa. Hengellinen kuolema, ruumiin kuolema ja ikuinen kuolema muodostavat yhden kokonaisuuden synnin rangaistuksena. Ennen kadotukseen joutumista tapahtuu viimeinen tuomio, jossa ihmisen elämän aikana tekemät synnit, laiminlyönnot ja sisäinen saastaisuus tuodaan valoon, käsitellään ja tuomitaan. Ikuisessa kadotuksessa tapahtuu ainoastaan ja vain oikeutta. Jokainen saa täsmälleen sen, mitä hän vaelluksellaan synnissä ansaitsee. Toisaalta tuomiolla saavat myös kaikki vääryyden uhriksi joutuneet oikeutta.

Pelastuksen lupaus

Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemensensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän.”
(15)

Syntiinlankeemus oli hirvittävä katastrofi koko ihmiskunnalle. Se ei kuitenkaan merkinnyt sitä, että Jumala olisi muuttunut. Hänen pyhyytensä ja oikeudenmukaisuutensa vaati rangaistuksen, mutta Hän ei suuressa armossaan ja rakkaudessaan luomaansa mutta langenneeseen ihmiseen voinut jättää heitä oman onnensa varaan. Luodessaan ihmisen vapaan tahdon omaavaksi olennoiksi Jumala tiesi, että ihminen käyttäisi vapauttaan väärin ja lankeaisi syntiin. Siksi Hän jo ennen maailman luomista teki pelastussuunnitelman. Hän lähettäisi oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi ottamaan ihmiskunnan sijaisena kantaakseen sen rangaistuksen, joka ihmisille kuuluisi. Niin Hän voisi vapauttaa syntiin langenneen ihmisen rangaistuksesta ja sen seurauksista. Hengellisesti kuolleet saisivat uskomalla Jeesukseen kasteen kautta syntinsä anteeksi ja uuden sydämen Pyhässä Hengessä. Ruumiillinen kuolema kukistettaisiin Jeesuksen ylösnousemuksen kautta ja yksikään Jeesukseen turvaava ei saisi mitään kadotustuomiota.

Kaiken tämän Jumala tekisi vaimon siemenen eli Jeesuksen Kristuksen kautta. Jeesus tulisi riistämään ihmiset vapaaksi Saatanan vallasta. Saatanan valta syyttää

syntiin langennutta ihmistä kukistettaisiin Golgatan ristillä. Silloinkin Saatana yrittäisi vielä surmaamalla Jeesuksen ristin puulla säilyttää valtaansa ihmisiin, jotka oli saanut synnin kautta valtaansa. Se haavoittaisi ihmisten syntiä hyväksi käyttäen Jeesuksen kantapäähän sen läpi lyödyllä naulalla, mutta Saatanan pää murskattiin ylösnousemuksen voitolla.

Uhrin tie

Mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten äiti. Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin. (20-21)

Heti ensimmäisen pojan syntyessä Eeva ajatteli varmaankin, olisiko tässä se luvattu käärmeen pään murskaaja. Mutta vielä vuosituhannet ihmiskunta joutui odottamaan Jumalan aikaa. Mutta kaiken aikaa Jumala valmisti sitä vastaanottamaan Pelastajaa. Ensimmäinen Jumalan toimenpide oli pukea Adam ja Eeva nahkavaatteisiin. On tärkeää nähdä, että Aadan ja Eeva eivät niitä itse tehneet vaan Jumala itse. Se edellytti eläinten teurastamista. Se viittasi siihen, että tuleva Pelastaja tulisi olemaan myös Jumalan Karitsa, joka teurastettaisiin, jotta meidän päällemme voitaisiin pukea Jumalan vanhurskauden vaatteet.

Syntinen ihminen ei voinut enää suoraan lähestyä Jumalaa. Adam oppi Jumalan esimerkistä uhrin tien. Eläinuhri viittaisi tulevaan Jumalan Karitsaan ja uhrissa luvattun sovituksen tähden synnit saataisiin anteeksi ja niin sovitettuna ihminen voisi rukouksin jälleen lähestyä Herraa.

Karkotus

Herra Jumala sanoi: "Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Ettei hän nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!" Niin Herra Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä. (22-24)

Jos ihminen olisi kirouksen alaisessa tilassa syönyt elämän puun hedelmää, hän olisi joutunut viettämään koko iäisyyden maan päällä nykyisen kaltaisissa oloissa. Se olisi merkinnyt ikuista maanpäällistä "helvettiä". Se olisi ollut loputonta pelkoa, häpeää, syyllisyyttä, toisten syytelyä, vastuun pakoilua, väkivaltaa ja himojen valtaa. Tiedämme, että moni ihminen saa nykyisestä elämästään kylliksi jo muutamassa vuosikymmenessä. Miten toivotonta olisikaan elää ilman päämäärää ja sisältöä ilman mitään toivoa loppumisesta.

Oli siis Jumalalta armotyö, että ihmiskunta karkotettiin paratiisista. Vasta uudessa taivaassa ja uudessa maassa pääsemme syömään elämän puun hedelmiä. Mutta siellä ei enää olekaan mitään syntiä:

Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvele-

vat häntä. He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. (Ilm. 22:1-5)

Pääsyn tuohon ihmeelliseen valtakuntaan hankki meille Jeesus kärsimällä syntiemme rangaistuksen Golgatan ristillä ja kukistamalla kuoleman ja Saatanan vallan ylönousemuksellaan. Jeesus on tänään tie Isän kotiin. Uskossa Häneen turvautuvalle uudestisyntyneelle ei fyysisessäkään kuolemassakaan ole enää mitään rangaistusta. Kuoleman hetkellä hän saa nähdä Jeesuksen kasvot ja saa Jeesuksen toisessa tulossa uuden ylönousemusruumiin.

Katsuyuki Yoshimoton tie Herran luo

Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta! Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? (Saarn. 1:2,3)

Kun silmäni osuivat näihin Saarnaajan kirjan sanoihin, silmistäni alkoi valua kyyneliä valtoimenaan. Sanat kertovat, miten olin elänyt maailmassa ja yrittänyt juoda elämän vettä tyhjyyden kaivosta. Merkkillisellä tavalla jouluna 2000 minut johdettiin Aon luterilaiseen kirkkoon. Nyt saan kiittää koko sydämestäni Herraa siitä, miten Jeesuksessa Kristuksessa sain syntini anteeksi ja osallisuuden ikuisen elämään. Kerron runsaan vuoden ajalta kokemuksiani, jotka johtivat minut pelastukseen.

Elin lukemattomien syntien sitomana tajuamatta sitä itsekään. Niitä olivat muun muassa piittaamattomuus, epätoivo, harhakuvitelmat, nihilismi, itsekkäiden halujen tyydyttäminen, itsenhalveksunta, itsevanhurskaus, pelkuruus, ylpeys, kovasydämys, julmuus, ulkokultaisuus, itsekorotus, ärtyneisyys, katkeruus, laiskuus, halveksunta, petos, turhan kunnian pyyntö, itsekidutus jne. Sellainen olin.

Minulla on kaksi jo aikuiseksi varttunutta lasta. He merkitsivät minulle elämän sisällystä ja iloa. Yritin kasvattaa heitä parhaani mukaan hyvään ajatteluun ja elämään. Sitä mukaan kuin he kasvoivat, he siirtyivät vanhempien vaikutuksen ulkopuolelle. Lopulta päädyin vain hiljaa seuraamaan heidän elämänsä suuntaa. Samalla muistin syvyyksistä alkoi nousta esiin kasvatustapoihini liittyvää katumusta ja surua. Sisimmästäni nousu rukouksen kaltainen huokaus, jossa jouduin jättämään heidän tulevaisuutena jonkin yliluonnollisen voiman haltuun. Samalla myös tyhjyyden tunne alkoi jäytää sisintäni. Koin joutuneeni umpikujaan. Alkoi tuntua siltä kuin joku olisi haastamassa minua.

Niissä tunnoissa viime vuoden huhtikuussa poikani, joka oli lukioikäisenä aiheuttanut jonkin verran huolta meille vanhemmille, ilmoitti yllättäen, että hän aikoo ottaa kasteen. Pian sen jälkeen hänet kastettiin emmekä me vanhemmat olleet paikalla sitä todistamassa. Kumma kyllä pian sen jälkeen minulle tapahtui yksi toisensa jälkeen asioita, jotka ajoivat minut arvioimaan siihenastista elämäni ja katumaan edesottamuksiani.

Ensiksi elokuussa tyttäreni ja meidän vanhempien ajatukset joutuivat ensi kertaa törmäyskurssille, joka aiheutti voimakkaan tunnemyrskyn. Olimme murheissamme, kun ajatuksemme eivät saavuttaneet tyttäremme ja aloimme epäillä kasvatusten menetelmiämme. Tilanne vei siihen, että joksikin aikaa me puolisoitkaamme emme kyenneet puhumaan toisillemme.

Huoli ja osaltaan vaihdevuosisivait aiheuttivat sen, että syyskuussa vaimoni romahti ja vietiin ambulanssilla sairaalaan. Onneksi tilanne ei ollut vakava, vaan hän pääsi seuraavana päivänä kotiin. Kun kuitenkin epäiltiin ongelmia aivoissa, hänelle suoritettiin aivojen verisuonten tutkimus. Myöhemmin hän kertoi, että hän oli valmistautunut jo kuolemaan. Minuaikin useampaan otteeseen huolestutti sama mahdollisuus. Sen jälkeenkin hänellä oli useita kohtauksia, joissa hänet vietiin Kasain kaupungissa sijaitsevasta työpaikalta Nishiwakin kaupunginsairaalaan. Joka kerta tutkimukset osoittivat kuitenkin, ettei ollut aihetta huoleen.

Noiden asioiden jatkuessa lokakuussa halusin hiukan kohottaa masentunutta mielialaamme ja ostin mielenjohteesta Mersun omatunto hiukan kolkuttaen, vaikka meillä ei olisi ollut siihen varaa. Kun auto tuli, pienen hetken koin vähäistä innostusta, mutta mihinkään emme sen suuren koon vuoksi kuitenkaan voineet helposti mennä ja niin se jäi lähes tarpeettomana seisomaan. Sellaisen hankkiminen, mitä tässä maailmassa pidetään hienona ja arvokkaana, synnytti minussa yhä syvemmän tunnon typeryydestä ja turhuudesta.

Meille läheinen vaimoni serkku oli rakentanut uuden talon samoihin aikoihin kuin mekin omamme. Marraskuussa sen toinen kerros paloi, kun heidän pieni lapsenlapsensa oli tullut kylään ja leikkinyt tulitikuilla. Onneksi kukaan ei tulipalossa loukkaantunut. Perheen syvä suru ei jättänyt meitäkään kylmiksi.

Joulukuussa vaimoni serkku ilmaisi ilonsa vaimoni voinnin paranemisesta. Pian uudenvuoden jälkeen hänen oma vaimonsa kävi varmuuden vuoksi tutkimuksissa, koska hän oli loppuvuodesta ollut hiukan huonovointinen. Hänen aivoistaan löytyi pöytätennispallon kokoinen kasvain. Hän joutui heti sairaalaan ja alle viikossa hänelle suoritettiin kaksi suurta leikkausta. Toinen kesti 34 ja toinen 10 tuntia. Jonkin aikaa hän häilyi elämän ja kuoleman välimaastossa, mutta toipui kuin ihmeen kautta. Noiden tapahtumien keskellä koin syvästi, miten minulla ei ollut mitään lohdutuksen sanaa kerrottavanani hänelle, hänen miehelleen ja lapsilleen, jotka olivat huolen ja masennuksen vallassa. Tuon kaiken keskellä koin voimakkaasti, miten tänään rauhaisa elämä voi huomenna yhdessä hetkessä vaihtua epätoivoksi ja kauhuksi.

Minun serkkuni puolestaan alkoi viime syksyn alussa kärsiä puhumisvaikeudesta. Hänet tutkittiin ja häneltäkin löytyi aivokasvain, joka oli jo niin levinnyt, ettei leikkausta voinut suorittaa. Hän joutui sairaalaan odottamaan vain kuolemaansa. Hän oli joutunut tyttärensä hylkäämäksi eikä tämä tullut edes katsomaan häntä sairaalaan. Lastenlapsiaanakaan hän ei ollut koskaan tavannut. Syvässä yksinäisyydessä hän kuoli pian uudenvuoden jälkeen. Osallistuin hautajaisiin, mutta enemmän kuin asianomaisen kuolema minua murehdutti surujuhla, joista puuttui täydellisesti rakkaus.

Maaliskuisena aamuna isäni, joka oli viime vuoden kesällä sairastunut vakavasti keuhkokuumeeseen mutta toipunut siitä, sai aivohalvauksen ja vietiin ambulanssilla sairaalaan. Perheen lämpimän hoidon tuella hän osoitti hiukan toipumisen merkkejä kirsikan kukkien aikana, mutta toukokuussa puiden tullessa lehtiin hän menehtyi. Perheessäni isäni oli parhaiten ymmärtänyt ja seurannut minun elämäni. Hänen poismenonsa pani minut mietiskelemään entistäkin syvemmin kuolemaa ja sen vastakohtana elämää. Maaliskuun 8. päivänä, jona isäni sai infarktin, alkoi minun ja vaimoni kasteopetus.

Poikani kasteesta lähtien ympärilläni tapahtui siis toistuvasti asioita, jotka paljastivat minun syntini ja johtivat minua tekemään parannuksen. Lokakuun 7. päivänä sain vaimoni kanssa päästä osalliseksi kasteen armosta molempien lasteni siunatessa sitä läsnäolollaan. Jeesuksen

Kristuksen ristin kuoleman sovitustyön ja ylösnousemuksen tähden saimme syntimme anteeksi ja osallisuuden iankaikkiseen elämään. Saamme vaeltaa evankeliumin varassa. Tyttäreemme on myös etsijä, joka saa lähitulevaisuudessa kasteen. Näin saamme koko perhe vaeltaa yhdessä Kristuksen kanssa, elää uskossa ja toivossa.

Lopuksi haluan ylistää Isän Jumalan nimeä siitä, että hän johdatti minut pelastukseen. (11.11.2001)

Entä sinä?

Elämme yhä synnin ja kärsimyksen maassa, mutta Herra Jeesus on valmistanut sinuakin varten tien uuteen iankaikkiseen paratiisikaupunkiin. Oletko sinä jo lähtenyt kulkemaan sitä tietä kohti ikuista kirkkautta? Ellet, niin Herra kutsuu sinua tänään kääntymään puoleensa. Tunnusta hänelle kaikki synti ja paha, joka sinua orjuuttaa. Pyydä Jeesukselta kaikki syntisi anteeksi vetoamalla Hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa sinunkin syntiesi sovituksena. Pyydä sitten päästä Jeesuksen omaksi, Hänen seuraansa ja Hänen ohjattavakseen. Hän lupaa pelastaa jokaisen, joka huutaa Häntä avukseen.

Jos kuljet jo Jeesus tiellä, kutsu muitakin samalle tielle. Jaa heille evankeliumin ilosanomaa Jeesuksesta, joka on pelastanut sinutkin synnin alta.